

Les abelles sabadellenques

Arnau Bonada

Economista, president de la Xarxa Orion i vicepresident segon del CIESC

L'altre dia, en una reunió, un company em va preguntar per la llibreta groga amb el dibuix d'una abella en la qual jo estava prenent anotacions. Li vaig respondre que es tractava d'un apreciat souvenir de Manchester. De fet, és el símbol de la capital del nord d'Anglaterra des de fa més de 150 anys. L'abella de Manchester és una abella obrera, que reflecteix una ciutat feta per la gent, no gràcies als favors reials ni a recursos naturals fàcils, sinó a través de les persones que van treballar de valent per fer-la prosperar durant la revolució industrial. És també una al·legoria de l'ètica en el treball, del dinamisme i de la unitat.

Manchester ha estat la ciutat convidada per Barcelona a les festes de la Mercè d'enguany. Bev Craig, la seva alcaldessa, hi ha estat uns dies de visita oficial. Entre d'altres, ha pogut veure com una nova geganta i una nova bèstia inspirades en la simbòlica abella eren batejades al pati de l'Ajuntament.

He trobat a faltar que a Sabadell no aprofitéssim l'ocasió per reivindicar-nos com la Manchester catalana. Arreglar voreres i mantenir els carrers nets és important –i molt necessari–, però crec

que cal compaginar-ho amb una estratègia de ciutat una mica més ambiciosa. Fa unes dècades, ens atrevíem a liderar projectes com el de la cooperació amb Sarajevo, que va incloure un viatge amb més de 50 persones representants de tots els sectors econòmics, socials i polítics a la capital bosniana. Avui dia, semblem instal·lats en un cert perfil baix força descoratjador. Hem d'atrevir-nos a pensar en gran i a definir horitzons.

En l'àmbit privat, sembla que ho tenim clar. El Centre Metal·lúrgic, per exemple, va organitzar una inspiradora jornada sobre la intel·ligència artificial i les seves aplicacions pràctiques en l'àmbit industrial. Vaig omplir unes quantes pàgines de la meua llibreta groga amb les reflexions de Josep Maria Ganyet i la resta de ponents. L'acte també va comptar amb una connexió en directe amb un empresari català a Nova York i amb una demostració de l'aplicació de la IA en el control de qualitat d'una cadena de producció. Lideratge industrial en estat pur.

La Cambra de Comerç també ha començat el nou curs empresarial amb una gran empena. Al darrer ple hi va assistir com a convi-

dat en Jaume Guardiola, el fins fa poc president del Cercle d'Economia, per parlar-nos de previsions econòmiques. Poder escoltar, de la veu d'una persona que ha passat la major part de la seva vida professional en càrrecs de màxima responsabilitat al BBVA i el Banc Sabadell, la seva opinió sobre l'opa hostil va ser un autèntic privilegi.

Els de la Xarxa Orion vam omplir el nou *rooftop* de l'Hotel Catalonia Verdi per dialogar amb en Jordi Mercader sobre els consells empresarials que ha aglutinat en el seu nou llibre, *Sense por a guanyar*. Em quedo amb la frase "un pas no et porta enlloc però et treu d'on estaves", que reivindica l'acció i la lluita constant que implica impulsar una empresa. Plasma, també, una actitud vital. En el *networking* posterior, veure aquest nou espai urbà ple de persones emprenedores fent negocis sota la llum de la lluna va resultar màgic.

Com es pot comprovar, la ciutat bull d'idees, d'inquietuds i d'iniciatives. Ser capital vol dir sobretot això: un lloc on passin coses i la gent hi vulgui ser. Les abelles sabadellenques no ens aturem. I el brunzit del Vallès ja se sent arreu del país.